

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 126 – čís. 358

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků, ve znění pozdějších předpisů.

Ve vyhlášce, v níž se stanoví seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků evidovaných v katastru nemovitostí v druhu pozemku orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady a trvalé travní porosty, se pozměňují údaje, které se týkají názvu katastrálního území a průměrné základní ceny v Kč/m². Účinnost od 1. ledna 2012.

Částka 126 – čís. 359

Vyhláška o základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí.

Stanoví způsob, formu a náležitosti vyjádření a parametry přesnosti lokalizačních údajů, způsob zápisu adresy, postup při zápisu údajů do registru územní identifikace obcemi a stavebními úřady, způsob, jakým obce poskytují Českému úřadu zeměměřičkému a katastrálnímu lokalizační údaje územních prvků a územně evidenčních jednotek, způsob vedení technickoekonomických atributů o územním prvku „stavební objekt“, též úplaty za poskytnutí údajů z registru územní identifikace tak, aby celkový příjem z jejich poskytování nepřesahoval náklady na shromažďování údajů registru, taktéž stanoví jejich vytváření, reprodukci a šíření a rovněž způsob a náležitosti zápisu identifikátorů územních prvků a územně evidenčních jednotek. Účinnost od 1. ledna 2012.

Částka 135 – čís. 387

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (oceňovací vyhláška), ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška, která stanoví ceny, koeficienty, přírážky a srážky k cenám a postupy při uplatnění způsobů oceňování věcí, práv, jiných majetkových hodnot a služeb, přichází s novými cenami pozemků, jež budou platit v roce 2012. Přináší nová ustanovení v § 28, který se zabývá stavebními pozemky neuvedenými v cenové mapě stavebních pozemků, a za něj vkládá nový § 28a, podle kterého, je-li na jeden nebo více

pozemků ve funkčním celku vydán regulační plán, územní rozhodnutí nebo uzavřena veřejnoprávní smlouva, ocení se podle skutečného účelu užití.

Účinnost od 1. ledna 2012.

Částka 152 – čís. 440

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů.

Rozšiřuje výčet obcí, jejichž území vymezuje správní obvod obce s pověřeným obecním úřadem. (V případě shora citované vyhlášky se jedná o obec Dolní Lutyni, jež se nachází ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Bohumín.) Účinnost od 1. ledna 2012.

SBÍRKA ZÁKONŮ 2012

Částka 2 – čís. 10

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Chlumská stráž a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.

Vyhlašuje se tímto Národní přírodní rezervace Chlumská stráž, která se rozkládá na území Plzeňského kraje, v katastrálním území Chlum nad Beroučkou.

Předmětem ochrany národní přírodní rezervace jsou přirozené lesní porosty tvořené hercynskými dubohabřinami, acidofilními doubravami, acidofilními a květnatými bučinami, suťovými lesy, jasanovo-olšovými luhy, bory a štěrbínovou vegetací silikátových skal a drolin a rovněž vzácné a ohrožené druhy rostlin a živočichů, zejména populace silně ohroženého druhu rostliny tisu červeného (*Taxus baccata*), včetně jejich biotopů. Účinnost od 1. února 2012.

Částka 3 – čís. 13

Vyhláška o stanovení ochranných pásem přírodního léčivého zdroje ložiska peloidu Labiště lázeňského místa Lázně Toušeň a vymezení konkrétních ochranných opatření.

Ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje ložiska peloidu Labiště, přírodní léčivé bahnitě látky, se nachází ve simozelezitých slatinných lázních Toušeň, okres Praha – východ, kraj Středočeský. Léčivý zdroj je umístěn na pozemku v katastrálním území Čelákovice.

Účinnost od 1. února 2012.

*Informace o právních předpisech sestavil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ**

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
27. října 2011, sp. zn. 2 Ao 6/2011–210**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ZMĚNA
FUNKČNÍHO VYUŽITÍ PLOCHY Z „ÚZEMÍ
ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY“ NA „ÚZEMÍ
PODNIKATELSKÝCH AKTIVIT“.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: OPRAVNĚNÍ
KRAJSKÉHO ÚŘADU POSOUDIT SOULAD
ZMĚNY ÚZEMNÍHO PLÁNU S ÚZEMNĚ
PLÁNOVACÍ DOKUMENTACÍ KRAJE**

§ 4 odst. 2, § 6, § 20, § 43, § 44 písm. a) a d), § 45, § 46 odst. 1 písm. c), d), e), odst. 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 2 písm. b) a odst. 3, § 52 odst. 3, § 54 odst. 2, § 55 odst. 3 a § 188 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 11 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění zákona č. 123/1998 Sb. a zákona č. 100/2001 Sb.,
§ 16 odst. 2 písm. c) až g) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
§ 6, § 50 odst. 1, § 136 odst. 6, § 172 odst. 5 a § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, příloha č. 3 nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací,
„Výhodnocení vlivů změny č. 7 územního plánu města Hlučína na udržitelný rozvoj území“

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou A. B. a T. B., proti odpůrci, kterým je město H., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 7 územního plánu města H. vydaného dne 21. 6. 2011 tak, že výše citované opatření obecné povahy zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Je nezbytné posouzení návrhu územního plánu krajským úřadem (§ 51 odst. 3 stavebního zákona), přičemž stanovisko krajského úřadu musí být aktuální.
- II. Změna územního plánu musí být v souladu s územně plánovací dokumentací, kterou vydává kraj. Otázku této shody však nemůže posuzovat sám pořizovatel územního plánu ani samo zastupitelstvo města, nýbrž je třeba vždy získat v této záležitosti stanovisko krajského úřadu.
- III. Je takřka nemožné konkrétně zjišťovat přesné zvýšení zátěže z hlediska hluku, imisí apod., pokud je pouze v obecné rovině změněno využití plochy. Objektivní měření zátě-

že si lze plně představit až v situaci, kdy půjde o povolení konkrétního projektu.

IV. Územní plánování je nástrojem obecným a koncepčním a jeho zásadním cílem je udržitelný rozvoj území, kterým je vyvážený vztah územních podmínek tří specifických oblastí – příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. S ohledem na tento názor konkrétní napadená změna předmětnou plochu nově vede jako plochu pro podnikání; tím je v nejobecnější rovině vyjádřen záměr s předmětným územím. Umístění obchodního centra je záměrem výrazně konkrétnějším. Prosazení tohoto záměru se však bezprostředně neděje v procesu územního plánování, nýbrž v územním řízení, resp. stavebním řízení.

V. Pokud je politická vůle většiny obyvatel města jiná (což může být doloženo peticemi, anketami apod.), než je politická vůle zastupitelstva, nemůže být tato skutečnost pro soud důvodem, aby přikročil ke zrušení napadené změny územního plánu. Jakékoli politické otázky soudu posuzovat nepřísluší.

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
14. října 2011, sp. zn. 5 Ao 5/2011–27**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY; ZNEMOŽNĚNÍ
VÝSTAVBY RODINNÝCH DOMŮ; VÝRAZNÝ
ZÁSAH DO VLASTNICKÉHO PRÁVA.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: TRVÁNÍ STAVEBNÍ
UZÁVĚRY A NEČINNOST ÚŘADU ÚZEMNÍHO
PLÁNOVÁNÍ PŘI USKUTEČNOVÁNÍ ÚČELU,
PRO NĚJŽ BYLA STAVEBNÍ UZÁVĚRA
VYHLÁŠENA**

§ 3 odst. 1 a 2, § 17 odst. 2, § 26 odst. 2, § 32 odst. 1 písm. d), § 33 odst. 3, § 37 odst. 1 a 2, § 39, a § 41 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 25, § 62 odst. 3, § 63 odst. 1,
§ 97 odst. 1 věta první, § 99 odst. 3, § 188 odst. 2, § 184 a 189a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 11 odst. 1, § 84 odst. 2 písm. b), § 99 odst. 1 a § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
§ 7 odst. 1 písm. e) vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů,
čl. 2 odst. 3 a čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky,
čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou O. I. aj. I., proti odpůrci, kterým je město Ř., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – nařízení

města Ř. č. 6/2006 o stavební uzávěře „U trati“, přijatého usnesením rady města Ř. ze dne 18. 10. 2006, tak, že shora jmenované nařízení města se zrušuje.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Vydat územní opatření o stavební uzávěře, jímž se zakazuje či omezují stavební činnosti za účelem ochrany důležitých zájmů v území, je možné pouze v situaci, kdy je třeba zachovat dotčené území z hlediska stavebního po přechodnou dobu v určitém stavu pro budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, pokud již příprava této dokumentace pokročila přinejmenším do stadia schváleného zadání.
- II. Stavební uzávěru lze stanovit i pro území, v němž stávající územní plán výstavbu povoluje, a to jako dočasné opatření do schválení podrobnější územně plánovací dokumentace pro dané území.
- III. Trvání stavební uzávěry není žádným způsobem výslovně omezeno, a to ani schválením regulačního plánu ani jeho účinností.
- IV. I když stavební uzávěra sleduje legitimní účel, jenž spočívá v umožnění budoucího využití území nebo jeho organizace podle připravované územně plánovací dokumentace, a jakkoli je zřejmé, že úmyslem bylo přijmout stavební uzávěru pouze na omezenou dobu, musí být tento úmysl v samotném textu nařízení o stavební uzávěře dostatečně jasně vyjádřen. Stavební uzávěra jako celek je v rozporu s hmotným právem, jestliže neodpovídá požadavkům kladným na dočasnou povahu stavební uzávěry.
- V. Důvodem pro zrušení stavební uzávěry soudem je skutečnost, že již dosavadní doba jejího trvání se jeví jako nepřiměřeně dlouhá za situace, kdy je zároveň provázena naprostou nečinností úřadu územního plánování při uskutečňování účelu, pro něž byla stavební uzávěra vyhlášena.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. října 2011, sp. zn. 1 Ao 5/2011–50

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ÚZEMNÍ PLÁN UMOŽŇUJÍCÍ UMÍSTĚNÍ DALŠÍ NOVÉ ČISTÍRNÝ ODPADNÍCH VOD V ZÁPLAVOVÉM ÚZEMÍ. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: DOTČENÍ PRÁVNÍ SFÉRY VLASTNÍKA NAPADENÝM ÚZEMNÍM PLÁNEM

§ 43 odst. 4 a § 52 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 26 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,

§ 4 a § 5 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele, jímž je společnost P. R., s. r. o., proti odpůrci, kterým je město V., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2009 – územního plánu města V. schváleného usnesením Zastupitelstva města V. ze dne 22. 7. 2009 tak, že jej odmítá.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Nedostatek procesní legitimace spočívá v absenci osoby v právním slova smyslu na místě žalobce, v nedostatku tvrzení o poškozených právech, v nedostatku tvrzení o tom, že napadené rozhodnutí bylo nezákonné, a též ve zcela zjevných nedostatcích legitimace hmotné v případech, kdy žalobce tvrdí porušení práva, jehož již pojmově vůbec nemůže být nositelem.

(Výše uvedené tvrzení vyplývá rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 50/2004–59, o němž se senát soudící tento případ opíral)

- II. Je třeba, aby navrhovatel v návrhu na zrušení opatření obecné povahy způsobem přijatelným a srozumitelným a logicky konsekventně a myslitelně tvrdil možnost dotčení své právní sféry jím napadeným územním plánem.
- III. Pokud vlastník spatřuje podstatu dotčení svého práva na podnikání, svobodné rozvíjení hospodářské činnosti a také vlastnického práva ve skutečnosti, že napadený územní plán umožňuje v těsné blízkosti budovy, které vlastník užívá k podnikání, umístění jiné budovy, která může být užívána k téže podnikatelské činnosti, pak uvedená tvrzení vlastníka považuje soud za toliko zcela obecná, nepřesvědčivá a pro věc nepodstatná, neboť je navýsost zjevné, že napadený územní plán nikterak nezasahuje do jeho vlastnických práv.
- IV. Jestliže pozemky ve vlastnictví majitele nejsou územním plánem regulovány a vlastnické nebo jiné absolutní právo majitele k jeho nemovitostem není nijak dotčeno, a to ani aktivitou na regulovaném území předpokládanou, jejíž vlivy by se mohly významně projevit na jeho pozemku (např. exhalacemi, hlukem, zápachem apod.) nebo které by mohly vést k podstatnému snížení hodnoty jeho majetku, pak není možné se domáhat zrušení územního plánu.
- V. Pokud jediný možný vliv, který by napadená změna územního plánu mohla vyvolat, lze spatřovat v rovině obchodních aktivit vlastníka, tedy jedná-li se pouze o narušení podnikatelské činnosti vlastníka, není možné proti jejímu případnému dotčení se bránit zpochybnováním územního plánu.
- VI. Jakékoli obchodní zájmy vlastníků nemovitostí, kteří usilují o zrušení územního plánu, považuje soud v řízeních o přezkumu napadeného územního plánu za zcela právně bezvýznamné a takové návrhy hodlá odmítat.

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: KORIDOR
PRO ELEKTRICKÉ VEDENÍ.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: PLÁNOVÁNÍ STAVEB
NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU VE VÍCE
VARIANTÁCH; PROPORCIONALITA MEZI
ZÁJMEM NA VYTVOŘENÍ TECHNICKÉ
INFRASTRUKTURY SLOUŽÍCÍ VEŘEJNOSTI
NA STRANĚ JEDNÉ A OCHRANOU PŘÍRODY
NA STRANĚ DRUHÉ**

§ 18 odst. 4 § 19 odst. 2, § 36 odst. 4, § 37 odst. 1 a § 187 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čl. 2 odst. 4 a 5 a čl. 9 odst. 3 Úmluvy publikované pod č. 124/2004 Sb. m. s., o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, (tzv. „Aarhuská úmluva“)

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou V. B., J. B., E. B., J. D., A. H., A. Hx., M. K., M. N., J. P., M. P., M. Px., Z. S. aj. M., proti odpůrci, kterým je Z. k., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, Zásad územního rozvoje Z. k., v části týkající se koridoru E09 pro elektrické vedení S. – S., VVN + TR110 kV/22 kV, schváleného usnesením Zastupitelstva Z. k. č. 0761/Z23/08 ze dne 10. 9. 2008, tak, že návrh zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Neexistuje povinnost u všech staveb nadmístního významu (např. u koridorů) plánovat je ve více variantách. Je pouze nutno vzít možné varianty v potaz a odůvodnit výběr zvolené varianty.

Je zcela dostačující, že při plánování stavby nadmístního významu se pořizovatel zabýval úvahou o možných variantách s tím, že je vyloučil a zvolil jednu, jejíž volbu dostatečně odůvodnil. Nelze tudíž namítat nevyhodnocení variant, neboť tímto nedochází k porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem, které chrání zásadní veřejné zájmy, jež stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a rovněž i obsah opatření obecné povahy.

- II. V případě neuplatnění námitek či připomínek lze napadené opatření obecné povahy zrušit pouze, pokud závažné důvody převáží nad právní jistotou osob, jež jednají s důvěrou v přijaté změny.

- III. Při tvorbě zásad územního rozvoje je zapotřebí se věnovat citlivému vypořádání se střetem mezi zájmem na vytvoření technické infrastruktury, která slouží veřejnosti, a mezi zájmem na ochraně krajiny.

- IV. V procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy.

*Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*